18 Ιουλίου 2013

Μα γιατί βρίζει;

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή

shutterstock_58879328.limghandler

Image not found or type unknown

Από: Ελένη Χαδιαράκου

Τα πρώτα του λογάκια ήταν για εσάς μια αληθινή αποκάλυψη. Τι γίνεται όμως όταν μεγαλώνοντας αρχίζει να ξεστομίζει βρισιές και βρομόλογα ακατάλληλα ακόμη και για ενήλικους;

Γιατί βρίζουν τα παιδιά;

Ποιες λέξεις μαθαίνουν πιο εύκολα τα παιδιά και οι παπαγάλοι; Τις βρισιές και τα βρομόλογα. Και αυτό γιατί οι βρισιές είναι λέξεις με συναισθηματική ένταση μεγαλύτερη από τις κοινές καθημερινές λέξεις. Και βέβαια τα παιδιά «αντιλαμβάνονται» πολύ εύκολα τις συναισθηματικές εντάσεις. Φυσικά υπάρχουν και άλλοι λόγοι που τα παιδιά χρησιμοποιούν «κακές λέξεις». Η κλινική παιδοψυχολόγος Claire Halsey, στο βιβλίο της «***Ask a Parenting Expert***» μας εξηγεί τους λόγους που τα παιδιά τις χρησιμοποιούν.

Βρίζουν γιατί μεγαλώνουν: Την εντολή για την εκστόμιση της πρώτης (και δεύτερης...και τρίτης) βρισιάς τη δίνει η ίδια η φύση του παιδιού και αυτό είναι μέρος της διαδικασία της μάθησης. Τα παιδιά έχουν αυτιά και ακούνε και στόμα για να επαναλάβουν τα ακούσματα. Από την άλλη είναι ακόμη μικρά για να φιλτράρουν τα ακούσματα και να επιλέξουν αυτά που πρέπει να πουν ή να απορρίψουν εκείνα που δεν πρέπει.

Θέλουν να τραβούν την προσοχή: Τα παιδιά είναι πολύ έξυπνα ώστε να αντιληφθούν πως οι βρισιές είναι ένα πανίσχυρο εργαλείο με το οποίο «ελέγχουν» γύρω τους. Επίδειξη ανεξαρτησίας:Τα παιδιά με αυτόν τον τρόπο δείχνουν στους γονείς ότι αρχίζουν να μεγαλώνουν και οι γονείς τους δεν είναι σε θέση να ελέγξουν τα πάντα.

Βρίζουν για να μιμηθούν: Στα παιδιά αρέσει να μιμούνται τους μεγάλους και οι βρισιές θεωρούνται αποκλειστικότητα των μεγάλων. Έχουν την τάση να χρησιμοποιούν τις αγαπημένες βρισιές ατόμων που θαυμάζουν, όπως π.χ. του μεγαλύτερου αδελφού τους, ή κάποιου φίλου. Αυτό που πρέπει να κατανοήσουμε είναι πως όσο μικρότερη είναι η ηλικία του παιδιού τόσο λιγότερη «συνείδηση» έχει για το ότι η λέξη που χρησιμοποιεί, μπορεί να είναι προσβλητική και πληγώνει

τα συναισθήματα άλλων ανθρώπων.

Επηρεάζονται από τρίτους: Τα παιδιά ρουφούν σαν σφουγγάρι οποιαδήποτε νέα πληροφορία. Κουβέντες που άκουσαν από συμμαθητές και συγγενείς, από περαστικούς ή από την τηλεόραση αναπαράγονται πολύ εύκολα από ένα νήπιο.

Πώς να το σταματήσω;

Προσέξτε τη γλώσσα που χρησιμοποιείτε μπροστά του.

Συνήθως αυτό που δίνουμε στα παιδιά αυτό και παίρνουμε. Δείτε από ποιον αντιγράφει αυτήν τη συμπεριφορά. Μπορεί εσείς να μιλάτε «κανονικά» αλλά ο παππούς του παιδιού να το επιβραβεύει. Μιλήστε και εξηγήστε σε όποιον επαινεί τέτοιου είδους συμπεριφορές, το ότι δεν θέλετε να το κάνει.

Μη γελάτε και αποθαρρύνετε και τους άλλους να γελάνε όταν ακούσουν το παιδί να βρίζει.

Το γέλιο ερμηνεύεται, εκ μέρους του παιδιού, ως ενθάρρυνση να συνεχίσει ό,τι κάνει!

Εφαρμόστε αυτό που στην ψυχολογία ονομάζουν «μέθοδος της απόσβεσης».

Με άλλα λόγια αδιαφορήστε, κάντε σαν να μην ακούσατε απολύτως τίποτα. Τηρώντας αυτή στάση το παιδί πείθεται πως μιλώντας άσχημα, δεν κάνει κάτι αξιοπρόσεκτο και το πιθανότερο είναι να μην την επαναλάβει. Αν ωστόσο συνεχίζει, προσπαθήστε να συνεχίσετε και εσείς με τη σειρά σας να αδιαφορείτε διατηρώντας πάντα την ψυχραιμία σας. Σύμφωνα με τους ειδικούς το παιδί έτσι φτάνει στην κορύφωση της κακής συμπεριφοράς και στη συνέχεια την μειώνει.

Ρωτήστε το παιδί αν γνωρίζει τι σημαίνει η λέξη που χρησιμοποιεί.

Αν για παράδειγμα χρησιμοποιεί μια προσβλητική λέξη για τα γεννητικά όργανα, εξηγήστε τι σημαίνει η λέξη αυτή και δώστε του την επιστημονική σημασία της λέξης.

Ενημερώστε το παιδί για το πώς νιώθουν οι άλλοι άνθρωποι όταν ακούν προσβλητικές λέξεις. Μην ενοχοποιήσετε το παιδί αλλά με σταθερό τρόπο δείξτε του ότι οι πράξεις του έχουν συνέπειες.

Μην αντιδράτε βίαια

Αν πεταχτείτε πάνω φωνάζοντας: «Μην σε ξανακούσω να το λες αλλιώς…», μπορεί να μπείτε σε ένα αέναο παιχνίδι ελέγχου. Φύγετε από το δωμάτιο που βρίσκεται το παιδί ή απομακρύνετέ το μαλακά από ένα δημόσιο χώρο. Πείτε κάτι σαν: «Λυπάμαι που φεύγουμε από τον παιδότοπο αλλά εδώ δεν επιτρέπεται να μιλάς με αυτόν τον τρόπο». Μην το κάνετε να φανεί σαν πράξη εκδίκησης ή τιμωρίας αλλά σαν φυσική συνέπεια της επιλογής του να βρίζει.

Επιχειρηματολογήστε

Ακόμα και αν αποφασίσετε να βάλετε όρια στη συμπεριφορά του παιδιού σας, είναι σημαντικό να επιχειρηματολογήσετε εναντίον της βρισιάς και όχι ηθικολογήσετε.

Βοηθήστε το να καταλάβει την έννοια της κακής κουβέντας και για ποιο λόγο δεν είναι σωστό να την χρησιμοποιεί.
Τέλος συνειδητοποιήστε (και αποδεχτείτε) ότι το παιδί εκτίθεται πλέον καθημερινά σε ένα λεξιλόγιο εντελώς καινούριο. Ένα παιδί που στα τρία ή στα πέντε του χρόνια πει τη λέξη «σκατά» δεν σημαίνει ότι στα δεκατρία του χρόνια θα βρίζει όλον τον κόσμο αδιακρίτως

Πηγή: imommy.gr